

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

“ ”

2015 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності

Цей Закон визначає правові та економічні засади підтримки та розвитку інноваційної діяльності, національної інноваційної системи та пріоритетних напрямів інноваційної діяльності і їх реалізації.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) венчурний фонд фінансування інноваційних проектів – венчурний інституту спільного інвестування, інвестиційною декларацією якого передбачено переважне фінансування за рахунок коштів спільного інвестування інноваційних проектів, включених до електронного реєстру інноваційних проектів, та діє у відповідності до вимог Закону України “Про інститути спільного інвестування”;

2) інновація – введені в господарську діяльність нові або значно вдосконалені продукція або технологія, нова послуга;

3) інноваційна діяльність — діяльність (зокрема наукова, технологічна, організаційна, фінансова та комерційна), направлена на перетворення нововведення в інновацію шляхом реалізації інноваційного проекту та/або проекту розвитку інноваційної інфраструктури;

4) інноваційна інфраструктура – сукупність осіб публічного і приватного права та договірних об’єднань, які надають послуги суб’єктам господарювання, що спрямовані на підтримку та забезпечення їх інноваційної діяльності;

5) інноваційний кластер – об’єднання технологічно взаємопов’язаних суб’єктів господарювання, які взаємодіють між собою на договірних засадах, ведуть діяльність у певному (або суміжних та забезпечуючих) секторі

економіки та територій, і в рамках якого створюються умови для стимулювання інноваційної діяльності та здійснюється виробництво інноваційної продукції;

6) інноваційна продукція — нововведення, що реалізується суб'єктом інноваційної діяльності;

7) інноваційний проект — комплекс взаємопов'язаних заходів, які направлені на перетворення нововведення в інновацію з отриманням економічного ефекту та оформлені у вигляді планово-розрахункових документів, необхідних і достатніх для обґрунтування, організації, управління та реалізації проекту.

Інноваційним проектом також є проект технологічного парку відповідно до Закону України “Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків” та проект наукового парку відповідно до Законів України “Про науковий парк “Київська політехніка” та “Про наукові парки”;

8) карта інноваційних проектів — комплекс взаємопов'язаних завдань, заходів та інноваційних проектів, що узгоджені у частині строків реалізації, складу виконавців, ресурсного забезпечення, переліку очікуваних результатів та джерел фінансування і виконання яких забезпечує реалізацію пріоритетного напрямку інноваційної діяльності;

9) науково-технічна експертиза інноваційного проекту – перевірка, аналіз та оцінка науково-технічного рівня об'єкта експертизи, цілей та завдань проекту, а також їх відповідність пріоритетним напрямкам інноваційної діяльності, очікуваним результатам від його реалізації, та прийняття рішення щодо кваліфікування проекту інноваційним;

10) національна інноваційна система – сукупність законодавчих, структурних і функціональних компонентів, які у своїй взаємодії забезпечують розвиток та підтримку інноваційної діяльності в Україні.

Національна інноваційна система України складається з таких компонентів як нормативно-правова база у сфері інноваційної діяльності, органи влади, що забезпечують підтримку та розвиток інноваційної діяльності в Україні, суб'єкти інноваційної діяльності, інноваційна інфраструктура та інші організації (фінансові установи, професійні спілки і т.п.), що забезпечують інноваційну діяльність.

11) нововведення – результат інтелектуальної творчої діяльності, що має ознаки новизни порівняно з існуючими аналогами для певного сегмента ринку, практичної застосовності, здатний принести економічний ефект при створенні на його основі нової або значно вдосконаленої продукції або технології, нової послуги;

12) оцінка ефективності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності – оцінювання кількісних та якісних показників фактично існуючого рівня ефективності реалізації заходів державної підтримки

інноваційної діяльності станом на певний момент часу, що здійснюється в порядку, визначеному законодавством, на основі порівняльного аналізу запланованих і фактично досягнутих показників ефективності реалізації державної підтримки інноваційної діяльності або діяльності окремих органів влади у зазначеній сфері за напрямками державної політики і видами державної підтримки інноваційної діяльності, визначеними цим Законом і Додатком 1 до цього Закону;

13) пріоритетні напрями інноваційної діяльності – науково і економічно обґрунтовані напрями провадження інноваційної діяльності, що спрямовані на забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспроможної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень;

14) проект розвитку інноваційної інфраструктури – комплекс взаємопов'язаних заходів, які направлені на створення та підтримку розвитку суб'єктів інноваційної інфраструктури та оформлені у вигляді планово-розрахункових документів, необхідних і достатніх для обґрунтування, організації, управління та реалізації проекту;

15) ризик інноваційної діяльності – ймовірність не введення інновації, в тому числі недодержання цілі, завдань інноваційного проекту;

16) суб'єкт інноваційної діяльності – фізичні особи-підприємці, юридичні особи, які сприяють провадженню і (або) провадять в Україні інноваційну діяльність, і (або) залучають матеріальні та нематеріальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти у впровадження інновацій шляхом реалізації в Україні інноваційних проектів та/або проектів розвитку інноваційної інфраструктури;

17) стартап компанія – суб'єкт інноваційної діяльності впродовж двох календарних років з моменту його державної реєстрації як суб'єкта господарювання у порядку, встановленому законодавством;

18) спін-оф компанія – суб'єкт інноваційної діяльності впродовж двох календарних років з моменту його державної реєстрації як суб'єкта господарювання у порядку, встановленому законодавством, засновником (співзасновником) якого є наукова установа або вищий навчальний заклад, або який отримав ліцензію на використання технологій або об'єктів права інтелектуальної власності, розроблених науковою установою або вищим навчальним закладом;

19) технологічна платформа – комунікаційний інструмент публічно-приватного партнерства, спрямований на активізацію зусиль із створення нових перспективних технологій, інноваційної продукції або послуг, залучення додаткових ресурсів для проведення наукових досліджень і розробок за участі усіх заінтересованих сторін (бізнесу, науки, держави і громадянського суспільства), сприяння передачі технології та інформації про них через мережі

трансферу технологій, а також на вдосконалення нормативно-правової бази у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності.

Стаття 2. Законодавство у сфері інноваційної діяльності

1. Законодавство у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається з цього Закону, Законів України “Про інвестиційну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну експертизу”, “Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків”, “Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки”, “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”, “Про наукові парки”, інших нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини у зазначеній сфері.

2. У разі коли міжнародними договорами, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері інноваційної діяльності, застосовуються правила міжнародних договорів.

Стаття 3. Об’єкти державної підтримки інноваційної діяльності

Об’єктами державної підтримки інноваційної діяльності є інноваційні проекти та проекти розвитку інноваційної інфраструктури, що відповідають пріоритетним напрямам інноваційної діяльності.

Розділ II ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 4. Мета, завдання, засади та принципи державної підтримки інноваційної діяльності

1. Метою державної підтримки інноваційної діяльності є модернізація та підвищення конкурентоздатності національної економіки на основі використання вітчизняного технологічного потенціалу шляхом стимулювання та підтримки пріоритетних напрямів розвитку економіки.

2. Основними завданнями державної підтримки інноваційної діяльності є:

формування та комплексний розвиток національної інноваційної системи, забезпечення її інтеграції до світової інноваційної системи;

створення сприятливих умов для підвищення продуктивності та конкурентоспроможності суб’єктів господарювання;

збільшення частки інноваційної продукції в обсязі валового внутрішнього продукту;

підвищення інвестиційної привабливості та експортного потенціалу суб'єктів інноваційної діяльності;

розвиток дослідно-експериментальної бази за пріоритетними напрямками розвитку інноваційної діяльності та її інтеграція з виробництвом;

сприяння суб'єктам інноваційної діяльності в комерціалізації технологій;

розвиток венчурного фінансування.

3. Державна підтримка інноваційної діяльності базується на принципах:

системного підходу до інноваційної діяльності, що забезпечує ефективну взаємодію компонентів національної інноваційної системи;

забезпечення суб'єктам інноваційної діяльності рівного доступу до отримання державної підтримки на всіх етапах інноваційної діяльності;

публічності надання державної підтримки інноваційної діяльності шляхом розміщення інформації про заходи з реалізації державної підтримки інноваційної діяльності;

оптимального поєднання форм і видів державної політики з використанням ринкових механізмів розвитку та підтримки інноваційної діяльності;

економічної ефективності та результативності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності.

4. Основними засадами державної підтримки інноваційної діяльності є:

забезпечення інноваційного розвитку економіки;

забезпечення взаємодії органів державної влади, освіти, науки, виробництва та фінансової сфери у розвитку національної інноваційної системи;

пріоритетність використання ринкових механізмів, зокрема механізмів публічно-приватного партнерства для сприяння інноваційній діяльності;

підтримка малого та середнього підприємництва у науково-виробничій сфері, створення стартап та спін-оф компаній;

сприяння розвитку інноваційної інфраструктури, мереж трансферу технологій;

захист приватних інтересів та заохочення приватних ініціатив.

Стаття 5. Механізми реалізації державної підтримки інноваційної діяльності

1. Державна підтримка інноваційної діяльності реалізується шляхом:

розробки та виконання стратегії інноваційного розвитку держави на строк до 10 років;

визначення і підтримка реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

розроблення, затвердження та виконання державних цільових програм розвитку інноваційної діяльності;

удосконалення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності, в тому числі механізмів залучення до інноваційної діяльності альтернативних фінансових джерел;

надання державної підтримки для реалізації інноваційних проектів;

формування та забезпечення реалізації сприятливої державної кредитної, цінової, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності;

державного замовлення на інноваційну продукцію;

державної підтримки та сприяння розвитку публічно-приватного партнерства;

надання державної підтримки для розвитку і функціонування національної інноваційної системи.

Розділ III

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ПІДТРИМКУ ТА РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Стаття 6. Органи влади, що забезпечують підтримку та розвиток інноваційної діяльності в Україні

1. Підтримку та розвиток інноваційної діяльності забезпечують у межах своїх повноважень Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві органи державної виконавчої влади, органи місцевого самоврядування.

Стаття 7. Повноваження Верховної Ради України з підтримки та розвитку інноваційної діяльності

1. Верховна Рада України:

1) визначає державну політику з підтримки та розвитку інноваційної діяльності та показники ефективності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності органами державної влади та місцевого самоврядування;

2) затверджує стратегію інноваційного розвитку держави на строк до 10 років, в рамках якої визначає загальнодержавні пріоритетні напрями інноваційної діяльності та механізми їх реалізації;

3) здійснює контроль за реалізацією державної підтримки інноваційної діяльності, дотриманням і забезпеченням органами державної влади та місцевого самоврядування державної підтримки інноваційної діяльності;

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України з підтримки та розвитку інноваційної діяльності в Україні

1. Кабінет Міністрів України:

здійснює державне управління та забезпечує реалізацію державної політики у сфері інноваційної діяльності;

готує та подає Верховній Раді України пропозиції щодо формування та реалізації державної політики у сфері інноваційної діяльності, проект стратегії інноваційного розвитку держави;

здійснює заходи щодо реалізації загальнодержавних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

спрямовує, координує та контролює діяльність органів виконавчої влади, які забезпечують розвиток та підтримку інноваційної діяльності;

сприяє розвитку національної інноваційної системи;

утворює Фонд розвитку інновацій та затверджує його статут;

затверджує порядок ведення електронного реєстру інноваційних проектів;

затверджує порядок подання інформації щодо результатів реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності органами державної влади та місцевого самоврядування;

здійснює заходи щодо сприяння розвитку інноваційної інфраструктури, формування механізмів залучення інвестицій до фінансового забезпечення інноваційної діяльності, зокрема венчурного фінансування;

розглядає узагальнені звіти про моніторинг та оцінку результативності реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності разом з висновком Національної ради з питань науки і технологій;

здійснює оцінку ефективності забезпечення державної інноваційної політики з розвитку та підтримки інноваційної діяльності.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності з підтримки та розвитку інноваційної діяльності

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності:

здійснює заходи щодо реалізації єдиної науково-технічної та інноваційної політики та розвитку національної інноваційної системи;

за погодженням з Національною радою з питань науки і технологій готує та подає Кабінетові Міністрів України проект стратегії інноваційного розвитку держави разом із загальнодержавними пріоритетними напрямками інноваційної діяльності, державні цільові програми підтримки та розвитку інноваційної діяльності;

погоджує регіональні пріоритетні напрями інноваційної діяльності;

подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо утворення Фонду розвитку інновацій разом із проектом статуту;

організовує прогнозно-аналітичні дослідження тенденцій інноваційного розвитку;

створює сприятливі умови для збереження, розвитку і використання вітчизняного інноваційного потенціалу, розвитку інноваційної інфраструктури, ініціює та підтримує створення і функціонування інноваційних структур;

сприяє впровадженню у практичну діяльність, механізмів залучення до фінансового забезпечення інноваційної діяльності альтернативних фінансових джерел, зокрема венчурного фінансування;

забезпечує узгодження пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності із світовими тенденціями науково-технологічного розвитку, реальними потребами національної економіки та інноваційним потенціалом України;

веде електронний реєстр інноваційних проектів;

розробляє та затверджує Методику оцінки ефективності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності, що здійснюються державними органами, місцевими органами виконавчої влади, що здійснюють підтримку інноваційної діяльності;

формує бази даних про вітчизняні та міжнародні інноваційні програми і проекти, у реалізації яких беруть участь вітчизняні підприємства, установи, організації в рамках міжнародного інноваційного співробітництва, а також відповідних грантів;

здійснює заходи щодо формування бази даних електронних інформаційних ресурсів за результатами інноваційної діяльності, забезпечення їх зберігання та визначає уповноважену організацію з адміністрування такої бази даних;

організовує перепідготовку та підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері інноваційної діяльності;

здійснює інші повноваження, передбачені законом та покладені на нього актами Кабінету Міністрів України відповідно до законів.

Стаття 10. Повноваження органів місцевого самоврядування з підтримки та розвитку інноваційної діяльності

1. Органи місцевого самоврядування:

створюють сприятливі умови для підтримки та розвитку інноваційної діяльності на місцевому рівні;

за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності затверджують регіональні пріоритетні напрями інноваційної діяльності;

затверджують регіональні програми з підтримки та розвитку інноваційної діяльності;

надають підтримку інноваційній діяльності за видами державної підтримки інноваційної діяльності в Україні, визначеними Додатком 1 цього Закону.

здійснюють аналіз фінансових, економічних та інших показників діяльності суб'єктів інноваційної діяльності, оцінюють ефективність проведених заходів щодо підтримки та розвитку інноваційної діяльності, прогнозують подальший розвиток інноваційної діяльності на територіях громади;

забезпечують формування та розвиток інноваційної інфраструктури на територіях громади.

Стаття 11. Повноваження місцевих органів державної виконавчої влади з підтримки та розвитку інноваційної діяльності

1. Місцеві органи державної виконавчої влади:

готують та подають місцевим радам пропозиції щодо регіональних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, програм з підтримки та розвитку інноваційної діяльності;

забезпечують виконання та здійснення моніторингу і оцінки ефективності програм з підтримки та розвитку інноваційної діяльності;

вживають заходів до виконання регіональних цільових програм розвитку інноваційної діяльності;

сприяють формуванню регіональної інноваційної системи та створенню сучасної інфраструктури у зазначеній сфері;

залучають підприємства, установи і організації, розташовані на відповідній території, до розв'язання проблем інноваційного розвитку регіонів, в тому числі до фінансового забезпечення інноваційної діяльності, та сприяють їх залученню до створення ними стартап та спін-оф компаній;

погоджують із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та

інноваційної діяльності, регіональні пріоритетні напрями інноваційної діяльності.

проводять оцінку фінансових, економічних та інших показників підтримки та розвитку інноваційної діяльності та рівня ефективності державної підтримки за встановленими показниками ефективності, прогнозування розвитку інноваційної діяльності на відповідних територіях

сприяють формуванню та розвитку інноваційної інфраструктури на підпорядкованих їм територіях.

Розділ IV ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 12. Засади формування пріоритетних напрямів інноваційної діяльності

1. Пріоритетні напрями інноваційної діяльності поділяються на загальнодержавні та регіональні пріоритетні напрями.

Загальнодержавні пріоритетні напрями інноваційної діяльності затверджуються Верховною Радою України на строк до 10 років в рамках Стратегії інноваційного розвитку держави.

Регіональні пріоритетні напрями інноваційної діяльності затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами на період, що не перевищує період, на який визначені загальнодержавні пріоритетні напрями, і спрямовані на виконання загальнодержавних пріоритетних напрямів.

Стаття 13. Формування та реалізація загальнодержавних пріоритетних напрямів

1. Пропозиції щодо загальнодержавних пріоритетних напрямів та їх прогнозно-аналітичне обґрунтування готує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, та подає їх до Кабінету Міністрів України.

Підготовка пропозицій щодо загальнодержавних пріоритетних напрямів та їх прогнозно-аналітичне обґрунтування здійснюються в рамках державних цільових програм прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку України, що розробляються згідно із Законом України "Про державні цільові програми" та з урахуванням пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, визначених Законом України "Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки". Підготовка зазначених пропозицій здійснюється із залученням Національної академії наук України, національних галузевих академій наук України, вищих навчальних закладів і науково-дослідних інститутів,

представників бізнесу, організацій, що представляють вітчизняну і світову наукову спільноту.

2. Порядок підготовки пропозицій щодо загальнодержавних пріоритетних напрямів затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Загальнодержавні пріоритетні напрями реалізуються шляхом формування та виконання державних цільових програм, державного замовлення та надання Фондом розвитку інновацій державної фінансової підтримки.

Обсяги коштів, що спрямовуються на реалізацію загальнодержавних пріоритетних напрямів, визначаються стратегією інноваційного розвитку держави та передбачаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 14. Формування та реалізація регіональних пріоритетних напрямів

1. Регіональні пріоритетні напрями формуються на основі загальнодержавних пріоритетних напрямів, визначених стратегією інноваційного розвитку держави, з метою поетапного забезпечення їх реалізації на регіональному рівні.

2. Регіональні пріоритетні напрями розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, протягом шести місяців після затвердження стратегії інноваційного розвитку держави.

3. Регіональні пріоритетні напрями формуються із залученням Національної академії наук України та національних галузевих академій наук України, вищих навчальних закладів і науково-дослідних інститутів за результатами прогнозно-аналітичних досліджень у сферах науки і техніки та інноваційної діяльності, прогнозів соціально-економічного розвитку Автономної Республіки Крим, міст Києва та Севастополя, відповідних областей, і спрямовані на забезпечення інноваційного розвитку регіонів.

4. Регіональні пріоритетні напрями та зміни до них затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за погодженням центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності.

5. Регіональні пріоритетні напрями реалізуються шляхом формування та виконання регіональних, місцевих інноваційних програм та окремих інноваційних проектів, що фінансуються регіональним фондом розвитку інновацій.

Стаття 15. Моніторинг та оцінка результативності реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності

1. Порядок проведення моніторингу та оцінки результатів реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності в Україні визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, здійснює збір, систематизацію, проведення аналізу і узагальнення звітів центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та іншої інформації про хід та стан реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності в Україні.

Центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, їх посадові особи зобов'язані щорічно до 15 квітня подавати центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності інформацію про результати реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розділ V

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА

Стаття 16. Інноваційні проекти, яким надається державна підтримка

1. Інноваційні проекти, яким надається державна підтримка для їх реалізації, включаються до електронного реєстру інноваційних проектів, яким надається підтримка держави (далі – Реєстр).

2. Включення інноваційних проектів до Реєстру здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності шляхом внесення відомостей про проект до Реєстру, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Внесення відомостей до Реєстру здійснюється на безоплатній основі та у строк, що не перевищує 10 календарних днів з дня надходження відповідної заяви від установи, організації, яка його кваліфікувала інноваційним.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності забезпечує безкоштовний доступ до Реєстру через свій офіційний веб-сайт.

4. Необхідною умовою включення інноваційного проекту до Реєстру є його кваліфікування за результатами науково-технічної експертизи. Науково-технічну експертизу проводять установи, організації, які акредитовані відповідно до Закону України “Про наукову і науково-технічну експертизу” (далі — установа).

Установа організовує надання суб'єктові звернення послуг, пов'язаних з проведенням науково-технічної експертизи, за принципом “єдиного вікна”.

5. Науково-технічної експертиза проводиться відповідно до Закону України “Про наукову і науково-технічну експертизу” за рахунок коштів суб'єкта звернення у порядку встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності.

6. Установа несе відповідальність за повноту і достовірність результатів науково-технічної експертизи і за збереження конфіденційної інформації, пов'язаної з такою експертизою.

7. Інноваційний проект, якому надається підтримка держави, перебуває в Реєстрі протягом строку його реалізації, але не більше 5 років. Після завершення зазначеного строку здійснюється відповідний запис у Реєстрі про закінчення строку реалізації інноваційного проекту.

8. Особливості включення інноваційних проектів, яким надається підтримка держави, на які поширюються положення Закону України “Про державну таємницю”, визначаються спеціальним положенням, яке затверджується в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

9. Суб'єкти господарювання при виконанні інноваційних проектів, включених до Реєстру:

користуються податковими пільгами для реалізації інноваційного проекту відповідно до законодавства України;

отримують підтримку Фонду розвитку інновацій або Фонду регіонального розвитку інновацій, передбачену статтями 25 і 26 цього Закону;

ведуть окремий бухгалтерський облік фінансово-господарської діяльності пов'язаної з реалізацією інноваційного проекту;

зобов'язані кошти, які звільняються від оподаткування, спрямовувати на впровадження інновацій.

10. Інноваційні проекти, включені до Реєстру виключаються з нього у разі недодержання суб'єктами господарювання, що реалізують інноваційні проекти, вимог, передбачених абзацами четвертим і п'ятим частини дев'ятої цієї статті.

Виключені з Реєстру інноваційні проекти втрачають право на отримання державної підтримки.

Стаття 17. Інноваційна інфраструктура

1. До суб'єктів інноваційної інфраструктури належать:

- 1) технологічні та наукові парки;
- 2) бізнес-інкубатори, науково-технологічні центри, що здійснюють підтримку інноваційної діяльності;

- 3) Фонд розвитку інновацій;
- 4) венчурний фонд фінансування інноваційних проектів;
- 5) центри трансферу технологій, центри колективного доступу до наукового обладнання, інжинірингові центри;
- 6) технологічні платформи;
- 7) інноваційні кластери;
- 8) інші підприємства, установи та організації, основним завданням яких є підтримка і сприяння розвитку інноваційної діяльності.

2. Державна підтримка об'єктів інноваційної інфраструктури здійснюється у рамках загальнодержавних, регіональних програм розвитку інноваційної діяльності, конкурсного фінансування Фондом розвитку інновацій, регіональними фондами розвитку інновацій.

Стаття 18. Центри сприяння трансферу технологій.

Основним напрямком діяльності центру трансферу технологій є здійснення трансферу технологій, у тому числі:

проведення досліджень кон'юнктури ринку з виявлення можливостей введення в господарський оборот нововведень, інноваційної продукції, технологій та послуг;

надання послуг (виконання робіт) з метою забезпечення правового захисту нововведень;

надання інженерно-консультаційних та проектних послуг;

надання послуг з підготовки бізнес-планів інноваційних проектів та проектного управління;

сприяння у залученні інвестицій, пошуку інвесторів і (або) ділових партнерів;

надання послуг з інформаційного просування нововведень і (або) інноваційної продукції, технологій, послуг, за допомогою організації участі суб'єктів господарювання, що впроваджують інновації, в проведенні виставок, ярмарків, конференцій та інших заходів, виготовлення рекламно-інформаційної продукції.

Центр трансферу технологій може функціонувати у формі юридичної особи, структурного або відокремленого підрозділу юридичної особи, метою діяльності яких є забезпечення трансферу технологій.

У випадку, якщо центр трансферу технологій є відокремленим підрозділом юридичної особи, ця юридична особа може користуватись видами державної підтримки, що передбачені статтею 22 цього Закону.

Стаття 19. Технологічні платформи

1. З метою організації взаємодії підприємств, вищих навчальних закладів, наукових установ, споживачів і органів державної влади з питань визначення пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, стратегічних цілей науково-технологічного та інноваційного розвитку, а також здійснення необхідних досліджень та розробок, створення і реалізації інноваційних проектів щодо впровадження їх результатів можуть створюватися технологічні платформи.

2. Основним напрямком діяльності технологічної платформи є:

мобілізація приватних та державних інвестицій за пріоритетними напрямами інноваційної діяльності;

участь у формуванні регіональних та стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

створення технологій в середньо- та довгостроковій перспективі;

формування спільно з органами державної влади та фінансовими установами механізмів розширення використання гарантійних механізмів залучення боргового та часткового фінансування заходів з підтримки та розвитку інноваційної діяльності;

виявлення проблем та вжиття заходів, пов'язаних з можливостями освіти і професійної підготовки з метою підтримки і зміцнення високої кваліфікації робочої сили, які можуть забезпечити ефективну реалізацію створених технологій в середньостроковій та довгостроковій перспективі.

Розділ VI

СТИМУЛЮВАННЯ ТА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 20 Державна підтримка суб'єктів інноваційної діяльності

1. Види державної підтримки суб'єктів інноваційної діяльності:

податкове стимулювання;

фінансова, кредитна підтримка та надання гарантій;

підтримка формування та розвитку інноваційної інфраструктури;

формування попиту на інноваційну продукцію;

інформаційна підтримка;

надання освітніх послуг.

2. Державна підтримка суб'єктів інноваційної діяльності формується, забезпечується, здійснюється і координується відповідно до видів державної підтримки, визначених у частині першій цієї статті, та заходів і механізмів реалізації та надання державної підтримки, визначених Додатком 1 цього Закону. Порядок визначення заходів і механізмів реалізації та надання державної підтримки розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-

технічної та інноваційної діяльності.

3. Державна підтримка суб'єктів інноваційної діяльності відповідно до пріоритетних напрямів інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

1) залучення інвестицій для інноваційної діяльності:

сприяння розробці інноваційних проектів, що потребують залучення інвестицій, формування бази даних таких проектів та бази даних інвесторів, здійснення інформаційних, презентаційних заходів, виставкової, рекламної діяльності щодо таких проектів, залучення інвесторів;

виконання інноваційних проектів із залученням венчурного фінансування для стартап, спін-оф компаній, суб'єктів інноваційної діяльності на початковій стадії освоєння інноваційної продукції, стадій розширення обсягів виробництва інноваційної продукції та виходу на міжнародні ринки відповідно до пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

виконання інноваційних проектів із залученням інвестицій від іноземних та національних інвесторів;

сприяння розвитку венчурних інститутів спільного інвестування.

2) розвитку інновацій:

виконання проектів з виробництва нових видів конкурентоспроможної продукції (послуг), підвищення її технічного рівня, впровадження нових технологій та вдосконалення технологій, які застосовуються;

виконання проектів суб'єктів господарювання, які передбачають використання науково-технічних результатів, отриманих в наукових установах та вищих навчальних закладах;

підтримка діяльності технологічних парків, наукових парків, інноваційних кластерів, технологічних платформ, інноваційних бізнес-інкубаторів, центрів та мереж трансферу технологій та інших суб'єктів інноваційної інфраструктури;

придбання нових технологій для виробництва конкурентоспроможної продукції (робіт, послуг), підвищення її технічного рівня;

підтримка суб'єктів господарювання, що передбачають випуск імпортозаміщуючої конкурентоспроможної продукції, для організації виробництва якої потрібне освоєння нових технологій;

підтримка розробки техніко-економічного обґрунтування інноваційного проекту та підготовки інноваційного проекту;

сприяння патентуванню винаходів, промислових зразків і селекційних досягнень в іноземних державах для забезпечення експорту продукції (виконання робіт, послуг).

забезпечення безоплатного доступу суб'єктів інноваційної діяльності до баз даних технологій, створених за рахунок бюджетних коштів, баз даних винаходів, корисних моделей, промислових зразків, селекційних досягнень,

створених в Україні;

3) стимулювання експорту інноваційної продукції:

виконання інноваційних проектів з експорту інноваційної продукції;

4) розвитку малого та середнього інноваційного бізнесу:

підтримка створення державними науковими установами та вищими навчальними закладами спін-оф компаній;

підтримка проектів, зазначених у підпунктах 1 - 3 частини другої цієї статті, що здійснюються суб'єктами малого та середнього підприємства;

підтримка інноваційних проектів стартап-компаній;

сприяння поширенню кооперації між суб'єктами малого і середнього підприємництва, великими підприємствами, науковими установами та вищими навчальними закладами

Розділ VII. ФОНД РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ

Стаття 22. Мета, напрями та основи діяльності Фонду розвитку інновацій

1. З метою сприяння реалізації державної підтримки інноваційної діяльності, формування та розвитку національної інноваційної системи, створення інноваційної інфраструктури, стимулювання розвитку та підтримки інноваційної діяльності та попиту на інновації Кабінет Міністрів України утворює державну установу Фонд розвитку інновацій.

2. Фонд розвитку інновацій є юридичною особою.

Фонд діє на принципах повної господарської самостійності та несе відповідальність за результати своєї господарської діяльності.

3. Основними напрямками діяльності Фонду розвитку інновацій є:

фінансування (гранти, позики) інноваційних проектів, що виконуються суб'єктами малого та середнього підприємництва, вищими навчальними закладами або науковими установами спільно із суб'єктами малого та середнього підприємництва, за пріоритетними напрямками інноваційної діяльності;

проектів розвитку інноваційної інфраструктури за участі органів місцевого самоврядування;

участь у створенні за участю приватних інвесторів інвестиційних фондів, зокрема венчурних інститутів спільного інвестування, з метою інвестування у впровадження інновацій;

інвестування в активи інвестиційних фондів, венчурних інститутів спільного інвестування;

придбання майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності, результати науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт та передача в подальшому цих прав суб'єктам інноваційної діяльності (зокрема інститутам спільного інвестування) на оплатній або безоплатній основі з метою впровадження інновацій;

надання управлінських, консультаційних та інших послуг суб'єктам інноваційної діяльності, що є виконавцями інноваційних проектів та/або проектів розвитку інноваційної інфраструктури.

залучення інвестиційних ресурсів для фінансування інноваційної діяльності в Україні.

4. Активи Фонду розвитку інновацій складаються з:

коштів Державного фонду інноваційного розвитку, який створюється у складі загального фонду державного бюджету;

активи для певної мети, передані державою;

інші асигнування і добровільні внески;

доходи від інвестиційної діяльності Фонду;

доходи від інвестування активів Фонду розвитку;

інші надходження, що не суперечать законодавству України.

Фонд розвитку інновацій має використовувати свої активи лише в цілях, передбачених цим Законом.

У разі ліквідації Фонду розвитку інновацій активи Фонду повинні бути передані державі після задоволення вимог усіх кредиторів.

Стаття 23. Статут та управління Фондом розвитку інновацій

1. Фонд розвитку інновацій належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності і діє на основі статуту, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Органами управління Фонду розвитку інновацій є правління і наглядова рада.

3. Вищим керівним органом Фонду розвитку інновацій є наглядова рада Фонду розвитку інновацій (далі – наглядова рада), що складається з дев'яти членів.

Наглядова рада планує діяльність Фонду розвитку інновацій, організовує управління Фондом і здійснює нагляд за його діяльністю та правлінням Фонду.

4 Повноваження Наглядової ради:

1) погодження та подання його центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-

технічної та інноваційної діяльності, для внесення його на затвердження Кабінетові Міністрів України;

2) затвердження інвестиційної стратегії;

3) обрання голови правління шляхом публічного конкурсу та затвердження членів правління за пропозицією голови правління і встановлення виплати винагороди членам правління;

4) призначення та звільнення голови та членів Комітету експертів за пропозицією правління, визначеного статтею __ цього Закону;

5) обрання аудитора і внутрішнього аудитора;

6) організація внутрішнього аудиту, затвердження плану роботи внутрішнього аудиту та прийняття рішень на основі про результати внутрішнього аудиту;

7) затвердження бюджету на фінансовий рік і нагляду за виконанням бюджету;

8) затвердження річного звіту та зведеного балансу;

9) прийняття рішень про залучення додаткових фінансових коштів та кредитування, за пропозицією правління;

10) затверджує принципи розподілу активів Фонду;

11) затвердження внутрішніх правил процедури роботи, в тому числі політики та процедур бухгалтерського обліку;

12) прийняття рішень про створення та ліквідацію юридичних осіб за пропозицією правління;

13) інші функції, що впливають із цього Закону.

5. Представлення та управління Фондом розвитку інновацій здійснює правління Фонду розвитку інновацій (далі – правління).

Правління складається у кількості не менше трьох членів та затверджується наглядовою радою.

6. Функцією правління є планування і організація повсякденної діяльності Фонду розвитку інновацій.

Повноваження правління:

1) підготовка та реалізація інвестиційної стратегії Фонду;

2) пошук інноваційних проектів відповідно до пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, цілей та інвестиційної стратегії Фонду та підготовка проектів для подання до експертної комісії;

3) прийняття рішень про придбання авуарів в компанії, що виступає як інвестиційний об'єкт, та визначення розміру холдингу відповідно до рекомендацій експертної комісії;

- 4) призначення представників Фонду в органах управління компаній, які виступають як інвестиційні об'єкти;
- 5) розподіл наявних резервів Фонду;
- 6) складання бюджету на фінансовий рік;
- 7) підготовка річного звіту, зведеного балансу та подання їх наглядовій раді;
- 8) підготовка пропозицій щодо створення і припинення юридичних осіб для розгляду наглядової ради; створення та припинення юридичних осіб на підставі рішень наглядової ради;
- 9) заключення кредитних договорів та договорів позики для залучення додаткових фінансових ресурсів на основі рішень наглядової ради;
- 10) прийняття рішень про реалізацію активів, за умови, що відповідні питання не відносяться до компетенції наглядової ради на підставі цього Закону;
- 11) організація виконання рішень ради;
- 12) прийняття рішень щодо інших питань управління, які надані наглядовою радою відповідно до повноважень визначених цим Законом.

Стаття 24. Члени наглядової ради

1. Кабінет Міністрів України за пропозицією Міністра освіти і науки призначає трьох членів наглядової ради Фонду розвитку інновацій на строк до чотирьох років, але не довше, ніж період дії повноважень Кабінету Міністрів України.

Два члена призначаються з представників центральних органів виконавчої влади на рівні не нижче заступника Міністра, і один член з представників високотехнологічного бізнес сектору.

У разі затвердження нового складу Кабінету Міністрів України, Кабінет Міністрів України призначає членів наглядової ради протягом трьох місяців.

2. Верховна Рада України за пропозицією Комітету Верховної Ради з питань науки та освіти призначає двох членів наглядової ради Фонду розвитку інновацій на строк до чотирьох років.

Один член наглядової ради призначається з числа народних депутатів України, і один член від представників громадськості.

Строк повноважень народного депутата України як члена наглядової ради закінчується із припиненням його повноважень як народного депутата України.

3. Спілка ректорів вищих навчальних закладів України призначає двох членів наглядової ради з числа членів президії Спілки ректорів вищих навчальних закладів України. Такі члени наглядової ради призначаються на

строк повноважень до чотирьох років, але не довше, ніж термін їх роботи на посаді у вищому навчальному закладі.

4. Національна академія наук України призначає двох членів наглядової ради з числа членів президії Національної академії наук України. Такі члени наглядової ради призначаються на строк повноважень до чотирьох років, але не довше, ніж термін їх роботи на посаді в науковій установі.

5. Членом наглядової ради може бути дієздатна фізична особа, яка має знання і досвід, необхідні для виконання своїх функцій. Члени наглядової ради, призначений Кабінетом Міністрів України або Верховною Радою України, повинні мати вчений ступінь та/або досвід роботи у сферах, пов'язаних із стратегічним плануванням економічного розвитку або інноваційного.

Робота в наглядовій раді народних депутатів України, представників центральних органів виконавчої влади не повинна оплачуватись.

Член наглядової ради може бути відкликаний до закінчення строку його повноважень у разі перебування на лікарняному довше, ніж чотири місяці, в результаті чого член наглядової ради не може виконувати свої обов'язки.

6. Не може бути призначена членом наглядової ради особа, яка:

за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;

відповідно до вироку суду позбавлена права обіймати відповідні посади;

за рішенням суду була визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

підпадає під дію частин третьої та четвертої статті 1 Закону України "Про очищення влади";

відомості про яку внесені до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України "Про очищення влади".

7. Члени наглядової ради обирають голову та заступника голови наглядової ради зі свого складу. До обрання голови, його обов'язки виконує найстаріший член наглядової ради.

Голова наглядової ради повинен:

організовувати діяльність наглядової ради;

головувати на засіданнях наглядової ради;

здійснювати контроль за виконанням рішень наглядової ради;

представляти наглядову раду.

7. Члени наглядової ради несуть солідарну відповідальність за будь-який збиток, заподіяний в результаті порушення своїх обов'язків у Фонді розвитку інновацій.

Член наглядової ради повинен бути звільнений від відповідальності у Фонді розвитку інновацій при висловлені особливої думки при прийнятті рішення, яке призвело до заподіяння збитків Фонду розвитку інновацій, у разі якщо особлива думка була зафіксовано в протоколі або якщо член наглядової ради не брав участі у засіданні, на якому було прийняте таке рішення.

Термін давності для подачі позову щодо члена наглядової ради становить п'ять років станом на дату заподіяння збитку.

Стаття 25. Члени правління Фонду

1. Строк повноважень правління становить п'ять років. Після закінчення строку повноважень правління, наглядова рада може схвалити другий строк повноважень голови правління та інших його членів без організації відкритого конкурсу. Наглядова рада має право відкликати члена правління в будь-який момент.

2. Членом правління має бути дієздатна особа, яка постійно проживає в Україні та має знання і досвід, необхідні для виконання своїх функцій. Члени правління повинні мати науковий ступінь та/або вчене звання, не менше п'яти років досвіду роботи в сферах пов'язаних з інвестиціями або інноваціями, венчурного інвестування капіталу, з фінансовим аналізом.

Не може бути призначена членом правління особа, яка:

за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;

відповідно до вироку суду позбавлена права обіймати відповідні посади;

за рішенням суду була визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

підпадає під дію частин третьої та четвертої статті 1 Закону України "Про очищення влади";

відомості про яку внесені до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України "Про очищення влади".

3. Наглядова рада укладає договір з членом правління, в якому визначаються права і обов'язки члена правління, сума винагороди, та інші

умови його роботи. Договір з членом правління від імені Фонду розвитку інновацій укладає голова наглядової ради.

4. Член правління не може займатись діяльністю, яка за своєю природою, буде обмежувати або може обмежити незалежність Фонду розвитку інновацій, або мати негативний вплив на досягнення цілей Фонду розвитку інновацій і виконання його функцій.

Член правління може бути членом наглядової ради суб'єкта господарювання, що фінансується за рахунок коштів Фонду розвитку інновацій, або Фонд є співвласником такого суб'єкта господарювання лише в якості представника Фонду розвитку інновацій. Член правління може входити до складу наглядової ради іншого суб'єкта господарювання або фонду, цілі якого схожі з цілями Фонду розвитку інновацій, лише за згодою наглядової ради.

5. Члени правління несуть солідарну відповідальність перед Фондом розвитку інновацій за будь-який збиток, заподіяний порушенням своїх обов'язків.

Член правління звільняється від відповідальності, якщо член правління брала участь в ухваленні рішення або в діях, що завдали шкоди або якщо член правління діяв на основі законного рішення, прийнятого наглядовою радою.

Термін давності позову, поданого проти члена правління становить п'ять років станом на дату заподіяння збитку.

Члени правління не несуть відповідальності за збитки, пов'язані з інноваційним проектом, що реалізується за рекомендацією експертної комісії, та за умови, що члени правління старанно виконували функції з управління інноваційного проекту і приймали обґрунтовані заходи для успішної реалізації проекту або для запобігання шкоди.

Стаття 26. Статутний капітал Фонду розвитку інновацій та фінансування поточних витрат

1. Статутний капітал Фонду розвитку інновацій формується з активів, інших коштів та майна, переданих до Фонду розвитку інновацій державою, у тому числі дивідендів, що виплачуються за акціями, переданих Фонду та коштів, отриманих від продажу акцій та доходу отриманого від продажу інвестиційного активу, та встановлюється для проведення інвестиційної діяльності Фонду розвитку інновацій.

2. Операційні витрати Фонду розвитку інновацій фінансуються за рахунок коштів державного бюджету.

3. Доходи Фонду розвитку інновацій від інвестиційної діяльності та інвестування активів можуть бути використані для фінансування операційних витрат, на основі принципу збереження статутного капіталу та в порядку, затвердженому наглядовою радою.

Стаття 27. Обмеження господарської діяльності Фонду розвитку інновацій

1. Фонд розвитку інновацій не може здійснювати будь-яких зобов'язань, які суперечать цьому Закону та завданням Фонду розвитку інновацій.

2. Правління Фонду розвитку інновацій може укладати кредитні угоди, позики, залучати додаткові фінансові кошти, необхідні для діяльності Фонду розвитку інновацій, лише за згодою наглядової ради.

Стаття 28. Заснування суб'єктів господарювання та інших юридичних осіб

1. Фонд розвитку інновацій може брати участь у заснуванні суб'єктів господарювання (стартап-компанії, спін-оф компанії) та інших юридичних осіб для виконання покладених на нього функцій. Частка Фонду розвитку інновацій в статутному капіталі суб'єкта господарювання або іншої юридичної особи, що утворюється за його участі, не повинна перевищувати одну третину його статутного капіталу.

2. Фонд розвитку інновацій має право виступати засновником інвестиційних фондів, венчурних інститутів спільного інвестування, або інвестувати в активи інвестиційних фондів, венчурних інститутів спільного інвестування, інвестиційними деклараціями яких передбачено фінансування інноваційних проєктів, включених до електронного реєстру інноваційних проєктів, інвестування в стартап-компанії або спін-оф компанії, у відповідності з цілями та функціями Фонду розвитку інновацій. Фонд розвитку інновацій має право інвестувати в активи інвестиційних фондів, венчурних інститутів спільного інвестування у розмірі до однієї третини від загальної вартості активів інвестиційного фонду.

Обмеження зазначене у абзаці першому частини другої цієї статті щодо розміру інвестування у активи, не застосовується, якщо Фонд розвитку інновацій інвестує у активи венчурних інститутів спільного інвестування, управління активами яких здійснюється компанією з управління активами, створеної Фондом розвитку інновацій.

3. Загальний обсяг інвестицій Фонду розвитку інновацій в один суб'єкт господарювання не може перевищувати 10 відсотків статутного капіталу Фонду розвитку інновацій.

Стаття 28. Загальні принципи інвестиційної діяльності Фонду розвитку інновацій

1. Принципи інвестування Фонду розвитку інновацій визначаються інвестиційною стратегією Фонду розвитку інновацій, розробленої правлінням та затвердженої наглядовою радою.

2. Правління Фонду розвитку інновацій має забезпечувати своє представництво в наглядових радах в суб'єктах господарювання, в які Фонд здійснив інвестування.

3. Рішення наглядової ради інвестиційного фонду, венчурного інституту спільного інвестування та компанії з управління його активами, визначених у частині другій цієї статті, в частині виборів і відкликання членів правління, затвердження річного бюджету, інвестицій, які перевищують сумарні витрати, встановлені на відповідний фінансовий рік, видачі позик і кредитів, які перевищують сумарні витрати, встановлені на відповідний фінансовий рік, а також надання кредитів і гарантій боргових зобов'язань за рамки повсякденної господарської діяльності, вважається прийнятими, у разі згоди представника Фонду розвитку інновацій.

4. Рішення загальних зборів суб'єкта господарювання, частка якого у статутному капіталі належить Фонду розвитку інновацій, щодо внесення змін та доповнень до Статуту, збільшення та зменшення статутного капіталу, випуску облігацій, поглинання, злиття, поділу та реорганізації суб'єкта господарювання можуть вважатись прийнятими, у разі їх підтримки представником Фонду розвитку інновацій.

5. Представник Фонду розвитку інновацій має право голосувати проти вирішення питань, зазначених у частинах третьої та четвертої цієї статті, якщо прийняття рішення може завдати збитки інвестиціям здійснених Фондом розвитку інновацій.

Стаття 29. Державна підтримка інноваційних проект

1. Державна підтримка інноваційних проектів, передбачена абзацом третім частини першої статті 22 цього Закону, здійснюється Фондом розвитку інновацій через проведення конкурсного відбору інноваційних проектів за пріоритетними напрямками інноваційної діяльності та розробки карти інноваційних проектів, та конкурсного відбору її виконавців.

Порядок надання державної фінансової підтримки інноваційним проектам Фондом розвитку інновацій визначається Кабінетом Міністрів України.

Конкурсний відбір інноваційних проектів здійснюються на засадах прозорості, відкритості та гласності.

Відбір інноваційних проектів здійснюється Фондом розвитку інновацій за результатами проведення фінансово-економічного аналізу для визначення економічної ефективності інноваційного проекту, оцінки економічних наслідків його впровадження, ризику реалізації інноваційного проекту та кваліфікування проекту інноваційним.

2. Експертиза при кваліфікуванні інноваційних проектів виконується Фондом розвитку інновацій за рахунок коштів суб'єкта господарювання, який

подає проект на конкурс, відповідно до Закону України “Про наукову і науково-технічну експертизу” за умови його акредитації.

3. Фізичні особи, які не мають статусу суб’єкта господарювання, мають право подати інноваційний проект на конкурсний відбір. У разі отримання позитивного висновку експертизи такого проекту фізична особа до укладання договору на реалізацію проекту повинна обрати одну з організаційно-правових форм господарювання:

zareєструватися як фізична особа-підприємець, або

створити нову юридичну особу (одноособово чи разом з іншими засновниками).

У разі невиконання цієї вимоги протягом одного місяця з моменту отримання висновку експертизи фізичною особою-заявником інноваційний проект вважається неподаним.

4. Фонд розвитку інновацій здійснює супроводження реалізації інноваційних проектів, для реалізації яких надана державна підтримка, та контролює цільове використання виконавцем інноваційного проекту наданих йому коштів шляхом отримання інформації відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

5. Державна підтримка реалізації інноваційних проектів може надаватися Фондом розвитку інновацій у формі послідовних траншів за результатами здійснення контролю за реалізацією проектів.

Розділ VII.

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У СФЕРІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 26. Засади публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності

1. Організаційно-правові засади, принципи та форми взаємодії публічних партнерів з приватними партнерами при реалізації інноваційних проектів, включаючи проведення прикладних досліджень та/або реалізації отриманих при їх проведенні результатів, визначаються положеннями цього Закону.

2. Публічно-приватне партнерство в сфері інноваційної діяльності – співробітництво між державою Україна, територіальними громадами в особі відповідних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, іншими суб’єктами публічного права (публічними партнерами) та юридичними особами приватного права або фізичними особами-підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється у формі та в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами

3. Публічно-приватне партнерство в сфері інноваційної діяльності здійснюється з метою:

налагодження стійких та ефективних зв'язків між наукою, підприємництвом і державою;

зниження ризиків при реалізації інноваційних проектів завдяки їх розподілу між публічним і приватним партнерами;

підвищення мотивації суб'єктів господарської діяльності різних форм власності та приватних інвесторів до реалізації інновацій та здійсненню власної діяльності на підставі застосування нових розробок і технологій;

співінвестування фінансових, майнових та інтелектуальних ресурсів для реалізації довгострокових і середньострокових наукових досліджень, програм та інноваційних проектів;

задоволення публічних інтересів у підтримці вітчизняної науки, проведенні суб'єктами наукової та інноваційної діяльності досліджень і розробок та виконанні суспільно значущих і стратегічно важливих проектів у різних сферах національної економіки;

оновлення та модернізація майнової основи суб'єктів наукової та науково-технічної діяльності державної та комунальної форми власності;

розроблення та випуск нової продукції, освоєння нових технологій і процесів виробництва, надання послуг із застосуванням нових методів і продуктів завдяки поєднанню інвестицій та/або діяльності публічних і приватних партнерів.

4. Публічно-приватне партнерство в сфері інноваційної діяльності здійснюється на середньостроковій (терміном на два-три роки) або довготривалій (понад три роки) основі з визначенням конкретних результатів спільної діяльності в сфері інноваційної діяльності, досягнення яких є неможливим без залучення приватного партнера.

5. Участь у публічно-приватному партнерстві в сфері інноваційної діяльності для приватних партнерів є частиною їх довготривалої стратегії діяльності.

6. Не належить до публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності фінансування суб'єктів господарювання, що впроваджують інновації, фінансовими установами, в тому числі венчурними інноваційними фондами.

Стаття 28. Форми публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності

1. Публічно-приватне партнерство реалізується у договірній, інституціональній або іншій формі, встановленій законами України. Публічно-приватне партнерство може запроваджуватися для здійснення комерційної (підприємницької) діяльності у сфері інноваційної діяльності (комерційне партнерство) або некомерційної діяльності (некомерційне партнерство) у зазначеній сфері, в тому числі з метою отримання соціального ефекту.

2. Публічно-приватне партнерство в інституціональній формі реалізується шляхом спільного заснування публічним і приватним партнерами юридичної особи в організаційно-правовій формі та у порядку, встановленому чинними законодавчими актами України. Публічно-приватне партнерство може набувати організаційної форми господарських об'єднань (об'єднань підприємств).

3. Вищі навчальні заклади та науково-дослідні установи державної, комунальної форми власності мають право створювати разом із приватним партнером юридичну особу, виключним предметом діяльності якого є здійснення наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності та трансферу технологій, шляхом внесення як вкладу для формування її статутного капіталу право використання результатів інтелектуальної діяльності, в тому числі об'єктів права інтелектуальної власності, або право реалізації, застосування технології, виключні права на які належать таким вищим навчальним закладам і науковим установам у порядку та на умовах, встановлених Законом України «Про вищу освіту», Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та іншими законами України.

4. Публічно-приватне партнерство в договірній формі реалізується шляхом укладення договору про спільну діяльність на основі об'єднання вкладів учасників або без об'єднання вкладів у письмовій формі в порядку, встановленому цим Законом.

Предметом договору про спільну діяльність, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, є спільні дії сторін, з або без зобов'язання об'єднати свої вклади, з метою реалізації інноваційного проекту та одержання прибутку та/або досягнення соціального ефекту.

Строк (термін) договору про спільну діяльність, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, не може бути меншим 2 років і не повинен перевищувати 10 років

5. На стороні публічного та/або приватного партнера в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно набувають статусу співпартнерів.

Співпартнери договірної форми публічно-приватного партнерства несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, для сторони, на боці якої вони виступають.

Співпартнери інституціональної форми публічно-приватного партнерства несуть відповідальність за зобов'язаннями відповідно до вимог, встановлених законом для відповідної організаційно-правової форми юридичної особи.

6. Публічно-приватне партнерство в договірній формі може реалізуватися шляхом укладення іншого договору відповідно до вимог та в порядку, встановленим чинними законами України.

Стаття 29. Порядок укладення договору про спільну діяльність без об'єднання вкладів в рамках публічно-приватного партнерства

1. Публічно-приватне партнерство в формі спільної діяльності без об'єднання вкладів реалізується у загальному порядку за правилами, встановленими Цивільним кодексом України, з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Укладення договору про спільну діяльність без об'єднання вкладів здійснюється публічними партнерами без застосування конкурсних засад визначення приватного партнера, а також без застосування процедури погодження з органами державної влади та місцевого самоврядування, якщо такий договір не вимагає передачі, відчуження, надання у заставу або оренду майнових комплексів, що належать до основних фондів публічних партнерів.

Стаття 30. Порядок укладення договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів в рамках публічно-приватного партнерства

1. Публічно-приватне партнерство в формі спільної діяльності з об'єднанням вкладів здійснюється на умовах спільного внесення публічним і приватним партнерами своїх інвестицій в об'єкт публічно-приватного партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

2. До відносин публічно-приватного партнерства в формі спільної діяльності з об'єднанням вкладів застосовуються положення Цивільного кодексу України, з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Публічно-приватне партнерство в формі спільної діяльності з об'єднанням вкладів здійснюється без застосування конкурсних засад з визначення приватного партнера за умови одержання попередньої згоди органу державної влади або місцевого самоврядування, до сфери управління якого належить публічний партнер.

Договір про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, підлягає погодженню з органом державної влади або місцевого самоврядування, до сфери управління якого належить публічний партнер, протягом 30 днів з дня звернення партнерів з документами, що розкривають зміст проекту та їх співпраці щодо його виконання, перелік та порядок розгляду яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі відсутності письмової відмови відповідного органу державної влади або місцевого самоврядування протягом 30 календарних днів з дня звернення партнерів для погодження проекту договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, такий договір вважається погодженим.

4. Якщо здійснення публічно-приватного партнерства передбачає спільне фінансування реалізації інноваційного проекту за рахунок коштів приватного партнера та коштів державного або місцевого бюджету згідно з загальнодержавними та місцевими програмами, договір про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається з метою його реалізації, підлягає погодженню також з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, а також іншим центральним органом державної влади чи місцевого самоврядування, який є розпорядником коштів, передбачених у державному або місцевому бюджеті за відповідною програмою.

5. З метою погодження договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства і передбачає спільне фінансування реалізації інноваційного проекту, органом державної влади або місцевого самоврядування, до сфери управління якого належить публічний партнер, протягом 14 календарних днів з дня звернення партнерів для погодження проекту такого договору створюється комісія із залученням представників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, а також органа державної влади чи місцевого самоврядування, який є розпорядником коштів, передбачених у державному або місцевому бюджеті за відповідною програмою.

Комісія дає оцінку поданому проекту договору відповідно до науково-технічного, виробничого, ринкового, фінансово-економічного, соціального та екологічного критеріїв та приймає рішення щодо його погодження або відмови в такому погодженні та відмови в участі у спільному фінансуванні реалізації інноваційного проекту.

Рішення Комісії щодо погодження договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, або відмови й такому погодженні та відмови в участі у спільному фінансуванні реалізації інноваційного проекту приймається протягом 30 днів з її створення.

6. Договір про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, укладений із недодержанням порядку погодження, встановленим цим Законом, є нікчемним.

7. Договори, укладені партнерами з метою реалізації інноваційного проекту на підставі договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів не потребують погодження з органами державної влади та місцевого самоврядування, якщо такі договори не вимагають передачі, відчуження, надання у заставу або оренду майнових комплексів, що належать до основних фондів публічного партнера, крім тих, що передбачені договором про спільну діяльність з об'єднанням вкладів.

Стаття 31. Умови спільного фінансування у публічно-приватному партнерстві

1. Спільне фінансування реалізації інноваційного проекту за рахунок коштів приватного партнера та коштів державного або місцевого бюджету на підставі укладення договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, здійснюватися за умови відповідності такого проекту одному з пріоритетних напрямів розвитку інноваційної діяльності.

2. Фінансування у публічно-приватному партнерстві з боку публічного партнера, що здійснюється відповідно до частини 1 цієї статті, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів на засадах програмно-цільового фінансування пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, а також інших цільових програм.

3. Фінансування у державно-приватному партнерстві з боку публічного партнера також здійснюється шляхом приєднання Фонду розвитку інновацій як публічного партнера до договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів із внесенням фінансового внеску з метою реалізації інноваційного проекту в рамках публічно-приватного партнерства. У такому разі до складу комісії з оцінювання та погодження договору про спільну діяльність, зазначеній у частині п'ятій статті 30 цього Закону, включається представник Фонду розвитку інновацій.

4. Умовою спільного фінансування публічним і приватним партнерами реалізації інноваційних проектів є забезпечення його фінансування приватним партнером в обсязі, не менше 50 відсотків загальної вартості реалізації інноваційного проекту, що має бути підтверджено приватним партнером до звернення партнерів для погодження проекту договору про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається в рамках публічно-приватного партнерства, визначеного у статті 30 цього Закону.

5. Частка публічного партнера у спільному фінансуванні з приватним партнерами реалізації інноваційного проекту не може перевищувати 50 відсотків загальної вартості реалізації інноваційного проекту.

6. У разі, якщо договір про спільну діяльність з об'єднанням вкладів, що укладається у рамках публічно-приватного партнерства передбачає спільне фінансування реалізації інноваційного проекту за рахунок коштів приватного партнера та коштів державного або місцевого бюджету, сторони зобов'язані погодити умови про:

- 1) предмет і строк договору;
- 2) строк здійснення публічно-приватного партнерства та його основні етапи;
- 3) об'єкти публічно-приватного партнерства;

- 4) обсяг та форми фінансової участі державного партнера у здійсненні публічно-приватного партнерства;
- 5) загальна вартість проекту;
- 6) прогнозована сума інвестицій, яку планує інвестувати сторона (сторони);
- 7) фінансові результати реалізації публічно-приватного партнерства;
- 8) перелік товарів, робіт, послуг, які планується здійснювати під час реалізації публічно-приватного партнерства;
- 9) порядок розподілу ризиків під час реалізації публічно-приватного партнерства (виявлених за результатами проведення аналізу ефективності здійснення публічно-приватного партнерства);
- 10) сума та вид фінансування публічним партнером або державної підтримки, які необхідні приватному партнеру для реалізації публічно-приватного партнерства;
- 11) порядок та умови розподілу між сторонами договору доходу та(або) продукції (якщо такий розподіл передбачений умовами партнерства);
- 12) порядок та умови передачі майна, інформації та прав для реалізації публічно-приватного партнерства;
- 13) порядок розподілу прав на об'єкти права інтелектуальної власності, створені під час виконання інноваційного проекту.

Стаття 32. Опублікування інформації про здійснення публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності

1. Здійснення публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності обнародується публічним та приватним партнерами шляхом надання публічних декларацій на їх веб-сайтах.

2. Публічний партнер має подати інформацію до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, про реалізацію публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності протягом місяця з моменту державної реєстрації юридичної особи, створеної публічним і приватним партнерами, при інституціональній формі або укладення відповідного договору про спільну діяльність при договірній формі публічно-приватного партнерства у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, веде облік та здійснює моніторинг реалізації конкретних форм публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України. Центральний орган виконавчої

влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, розміщує інформацію про реалізацію конкретних форм публічно-приватного партнерства в сфері інноваційної діяльності на власному веб-сайті.

РОЗДІЛ VIII ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 33. Оцінка ефективності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності

1. Результативність реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності визначається за фактично досягнутими результатами і показниками діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, визначених статтею 8 – 13 цього Закону відповідно до мети, завдань, засад та принципів державної інноваційної політики, встановлених цим Законом.

2. Ефективність реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності, здійсненої органами влади, визначеними статтею 7 цього Закону, щорічно оцінюється на підставі показників ефективності державної політики та діяльності органів влади за окремими завданнями державної політики, видами державної підтримки суб'єктів інноваційної діяльності, визначеними статтею 22 цього Закону, та заходами і механізмами реалізації та надання державної підтримки, визначених Додатком 1 цього Закону.

3. Методика розрахунку ефективності реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності (далі – Методика) розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, за участю консультативно-дорадчих органів, Національної академії наук України та галузевих академій наук.

4. Джерелами інформації для оцінки є звіти органів державної влади про заходи державної підтримки інноваційної діяльності, звіти та дослідження національних та міжнародних установ та організацій.

Інформація щодо результатів реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності органами державної влади та місцевого самоврядування подається щорічно до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, у строки та порядку, встановлені Кабінетом Міністрів України.

5. Основним механізмом періодичної оцінки і публічної звітності держави перед громадянами щодо підтримки та розвитку інноваційної діяльності в Україні є звіт про стан, ефективність та результати реалізації заходів державної

підтримки інноваційної діяльності, який готується і оприлюднюється раз на два роки не пізніше 1 липня за минулий звітний період.

6. Підготовку і подання на розгляд Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України, оприлюднення звіту про стан, ефективність та результати реалізації заходів державної підтримки інноваційної діяльності забезпечують центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, спільно з Національною радою України з питань науки і технологій за участі наукових установ та вищих навчальних закладів, громадських об'єднань, інших неурядових установ і організацій, що представляють інтереси суб'єктів інноваційної діяльності.

Розділ IX ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2017 року.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України “Про інноваційну діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 36, ст. 266; 2003 р., № 10—11, ст. 86; 2004 р., № 17—18, ст. 250; 2005 р., № 7—8, ст. 162, № 17—19, ст. 267; 2010 р., № 34, ст. 484; 2012 р., № 19—20, ст. 166, із змінами, внесеними Законом України від 16 жовтня 2012 року № 5460-VI);

Закон України “Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19—20, ст. 166).

**Голова
Верховної Ради України**